

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Vítál István Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Vítál István ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek, a dr. Máté Péter Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Máté Péter ügyvéd) által képviselt S... Z... I... (....) alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. február 2. napján kelt, 71.P.../2016/26. számú ítélete ellen az alperes 27. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a testi épséghez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítása iránti keresetet elutasítja, a sérelemdíj összegét 100.000 (Százezer) forintra leszállítja, az elsőfokú perköltségről akként rendelkezik, hogy a felek a felmerült költségeiket maguk viselik. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A felek a felmerült másodfokú költségeiket maguk viselik.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes

- azon magatartásával, hogy 2015. január 18. napján a felperes tulajdonát képező B.... kerület, F...6. fszt. 4. szám alatti lakásának bejárati ajtajára húsklopfolóval két alkalommal rávágott, megsértette a felperesnek a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogát;

- azzal a magatartásával, hogy 2015. január 18. napján a felperes tulajdonát képező B... kerület, F... 6. fszt. 4. szám alatti lakása előtt kialakult dulakodás során a felperesnek 8 napon túl gyógyuló sérülést okozott, megsértette a felperes testi épséghez fűződő személyiségi jogát;

- azzal a magatartásával, hogy 2015. március 15. napján az interneten a F... oldalán a „...drága kicsi V... V..., H... I... élettársa, te gyerekgyűlölő, te asszonyok szégyene... szánlak amiért nem lehet saját gyermeked, de isten látja miért... szánlak amiért csak 8 általánost tudtál elvégezni... azt csak te tudhatod miért... szánlak mert nem is törekszel a teljes életre a jobbra, ennyi telik tőled, legeltesd csak a kutyáid nap hosszát te munkakerülő!”,

a „Csak szánni tudlak mert olyan buta vagy és boldogtalan, ezért árad belőled a negativitás...”,

a „...talán magadat el tudd viselni te szerencsétlen pára”,

a „...és én kerüljem el őt reggelente a munkanélkülit.”,

a „...rémisztgeti a gyerekeket... itt lakok 38 éve és kerüljem szegény csörgő sipkás bolond nőt el? Foglalkozz a saját nyomorult kis életeddel ne a gyerekeimmel meg velem te senkiházi...”,

a „...te szerencsétlen... meg kiugrani a tréning naciból amibe beleszülettél, te nőietlen igénytelen genetikátlan hulladék!”

megjegyzéseket közzétette, megsértette a felperesnek a becsülethez fűződő személyiségi jogát, ezért a további jogsértéstől eltiltotta, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a

felperesnek 250.000 forintot, továbbá 70.000 forint perköltséget, míg a fentieket meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Végül akként rendelkezett, hogy a le nem rótt 30.000 forint feljegyzett kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

A megállapított tényállás szerint a B.... kerület, F... 6. fszt. 4. szám alatti lakás (a továbbiakban: felperesi ingatlan) 2015. január 18. napján a felperes tulajdonát képezte. Az alperes a fenti időpontban a 1... u. 2-4. fszt. 8. szám alatti lakásban tartózkodott. Az alperes 2015. január 18. napján 22 óra körüli időben a felperesi ingatlan bejárati ajtajára két alkalommal rávágott egy húsklopfolóval, majd amikor a felperes élettársa, H... I... a bejárati ajtót kinyitotta, az alperes, az alperes megjelenő rokonai, továbbá a felperes és élettársa között dulakodás alakult ki. A dulakodás következtében az alperes a felperest bántalmazta, mely bántalmazás következtében a felperes ujjtörést, 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett.

Az alperes 2015. március 15. napján az interneten a F...-on az alábbi megjegyzéseket tette közzé:
„...drága kicsi V... V..., H... I... élettársa, te gyerekgyűlölő, te asszonyok szégyene... szánlak amiért nem lehet saját gyermeked, de isten látja miért... szánlak amiért csak 8 általánost tudtál elvégezni... azt csak te tudhatod miért... szánlak mert nem is törekszel a teljes életre a jobbra, ennyi telik tőled, legeltesd csak a kutyáid nap hosszát te munkakerülő!”,
a „Csak szánni tudlak mert olyan buta vagy és boldogtalan, ezért árad belőled a negativitás...”,
a „...talán magadat el tudd viselni te szerencsétlen pára”,
a „...és én kerüljem el őt reggelente a munkanélkülit.”,
a „...rémisztgeti a gyerekeket... itt lakok 38 éve és kerüljem szegény csörgő sipkás bolond nőt el? Foglalkozz a saját nyomorult kis életeddel ne a gyerekeimmel meg velem te senkiházi...”,
a „...te szerencsétlen... meg kiugrani a tréning naciból amibe beleszülettél, te nőietlen igénytelen genetikátlan hulladék!”.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a magánlakás sérthetlenségéhez és a testi épséghez fűződő, valamint a becsülethez és jóhírnévhez fűződő jogát, kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől és 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a magánlakás és testi épség sérelme tekintetében nyomozás van folyamatban, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig kérte az eljárás felfüggesztését. Arra hivatkozott, hogy a felperes felróható magatartása vezetett a cselekményére, mivel a felperes a társadalmi együttélés szabályait rendszeresen áthágta, az alperest és gyermekeit szidalmazta, az alperes szüleit zaklatta. A F... bejegyzések közzétételét sajnálta, azokért bocsánatot kért.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak találta. Határozatát a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:43. § a), b) és d) pontjára, 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára, a Pp. 4. § (2) bekezdésére, 152. § (1) és (2) bekezdésére és a 163. § (1) bekezdésére alapította.

Nem találta teljesíthetőnek a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló alperesi kérelmet, mert álláspontja szerint a perben eldöntendő kérdésnek nem előzetes kérdése, hogy az alperes a magatartásával megvalósított-e bűncselekményt.

Hangsúlyozta, hogy annak jelzésére, hogy az alperes beszélni kíván a felperessel nem elfogadható mód az, hogy az ingatlan bejárati ajtaját testi sérülés okozására is alkalmas eszközzel megüti. Az

alkalmazott eszköz és az általa keltett hanghatás, valamint az ajtón keletkező deformáció a lakásban tartózkodó részére nagy erejű, hirtelen támadás érzetét kelthette, amellyel nagy riadalmat okozhatott. A magánlakás saját életvitelre szolgál, annak elhagyása szabad akaratból és célra történhet, az alperes pedig ebben kívánta a tulajdonos felperes rendelkezési jogát erőszakos módon korlátozni. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogát, és a felperest ért jogsértés jellegére, súlyára figyelemmel 75.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest, míg a keresetet ezt meghaladóan elutasította.

A testi épség megsértése tekintetében rögzítette, hogy a felperes a dulakodás során a jobboldali szájzug területének minimális duzzanat formájában jelentkező fedett lágy rész zúzódását és a bal kéz középső ujj végpercének törését szenvedte el. Maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás kialakulása a felperesi sérülésekkel összefüggésben nem volt várható, a felperes kézsérülése védekezési sérülésként volt értékelhető a nyomozati iratok szerint. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes a dulakodás során a felperes testi épségét megsértette. Azon felperesi állítást, mely szerint a bántalmazás során egy életre szóló esztétikai következményt szenvedett, nem látta bizonyítottnak. Hangsúlyozta, hogy a jogsértő magatartás büntetőjogi értékelésétől függetlenül az alperes sérelemdíj megfizetésére köteles, amelynek mértékét az elsőfokú bíróság a felperest ért jogsértés jellegére, súlyára, a hosszabb időn át fennálló, nyilvánvalóan jelentős fájdalommal járó egészségi állapotára tekintettel 125.000 forintban állapította meg, míg a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

A jóhírnév és becsület megsértésére alapított kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes nem vitatta, hogy a F...-on közzé tette a felperes által sérelmezett bejegyzéseket. Megállapította, hogy az alperesi bejegyzések a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, mély megvetést tükröző véleménynyilvánításokat tartalmaznak, míg az alperes tárgyalás során tett bocsánatkérése nem a jogsértés őszinte megbánását és elégtételadást, hanem a jogsértés következményei alóli kibújást célozták az elsőfokú bíróság álláspontja szerint. A sérelmezett kifejezések véleménynyilvánításnak minősülnek, ami alapján a becsület megsértése megállapításának van helye. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a jóhírnév sértés megállapítására vonatkozó keresetet elutasította, mert álláspontja szerint az ehhez szükséges tényállítás a bejegyzésekből hiányzik. Azon körülménynek, hogy a bejegyzést ténylegesen láthatták-e a felperes és ismerősei nem tulajdonított jelentőséget, tekintettel arra, hogy az alperes az internetre, azaz világszerte elérhető fórumra tette fel a bejegyzéseket, lehetővé téve ezzel, hogy a felperesről közölt véleménynyilvánítást széles körben megismerhessék a felhasználók. A sértő véleménynyilvánítás a jogsértést megvalósítja, az pedig az alperes javára nem értékelhető, hogy a sértő bejegyzések milyen széles körhöz jutottak el. Az elsőfokú bíróság a jogsértés jellegére, súlyára és annak nyilvános megvalósulására tekintettel a felperest ért nem vagyoni sérelem kompenzálására 50.000 forint sérelemdíjat tartott megfelelőnek, míg ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a megismételt elsőfokú eljárás felfüggesztését kérte a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt 10.B.XI..../2016. számon folyamatban lévő büntetőügy befejezéséig. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását - helyesen részbeni megváltoztatását - indítványozta akként, hogy a Ptk. 2:43. § b) pont szerinti személyes szabadság, magánélet, magánlakás megsértése miatt szankciót ne alkalmazzon, az a) pontban írt testi sértés megsértéséért 0 forint összegű sérelemdíjat határozzon meg, a d) pontban írt becsület megsértésével kapcsolatosan a további jogsértésre irányuló eltiltáson túl egyéb szankciót ne alkalmazzon, ezért a sérelemdíj megállapítását mellőzze.

Kérte továbbá az elsőfokú eljárásban perköltsége megítélését arra tekintettel, hogy az ítélet indokolása szerint a felperes keresete csak részben alapos, ezért az alperest ez alapján munkadíj illeti meg.

A magánlakás megsértése tekintetében azzal érvelt, hogy a felperes által kiprovokált szokatlan magatartás nem valósítja meg a felperes ezen személyiségi jogának megsértését, mivel a bejáratú ajtónak személyiségi joga nincs, az alperes legfeljebb az általa okozott vagyoni kár megtérítésére köteles, erre irányuló kereset azonban nem volt. Mindezek alapján e kereseti kérelem elutasítandó, marasztalás esetére az alperes a fellebbezésében a sérelemdíj mellőzését kérte azzal, hogy az egyéb szankciók is okafogyottak, mivel az alperesi magatartás egyszeri volt és a megismétlődésétől nem kell tartani, mert a felperes ismeretlen helyre költött, míg a c), d), e) pontokban foglalt jogkövetkezmények nem az ügyre vonatkoznak.

A testi épség megsértése tekintetében az alperes a fellebbezésében visszautalt az eljárás felfüggesztésével kapcsolatos érveire, emellett hangsúlyozta, hogy a dulakodás kezdeményezője nem volt megállapítható, ezért nem rögzíthető bizonyosan, hogy a sérülés nem a felperes által indított támadás következménye volt. A sérülés jellege, következményei életörömvessztést nem eredményeztek, létrejötteinek előzményei és körülményei az életminőség romlást mentálisan sem valószínűsítették. Mindezekre tekintettel a felfüggesztés iránti kérelem elutasítása esetére az alperes a kereset teljes elutasítását vagy a felperesi közrehatásra figyelemmel a sérelemdíj 0 forintban történő megállapítását kérte.

A jóhírnév és becsület megsértése tekintetében azt hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásban az alperes őszinte megbánását elfogadva a felperes az eljárás megszüntetését kérte, és az alperesnek megbocsátott. Nem jelezte, hogy az eset miatt az életminősége csökkent volna és hogy ennek kompenzálása érdekében igényt támaszt az alperessel szemben, az alperes pedig a szankciók mindegyikének eleget tett. Mindezek alapján e sérelemdíj megállapítása jogellenes, az nem bizonyított és nem állapítható meg olyan életörömvessztés, amit pénzben kompenzálni kellene. Téves a világhálózattal kapcsolatos elsőfokú ítéleti érvelés is, a perbeli közlés az alperes levelezési körének feltüntetett személyek számára volt hozzáférhető, ez felveti annak vizsgálatát is, hogy egy baráti levelezői körben terjesztett információ magánvélemény-e.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Fellebbezéssel nem volt támadott a felperes meghaladó keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés az alábbiak szerint, részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján nagyjából helyesen állapította meg. Érdemi döntését és annak jogi indokait a Fővárosi Ítéltábla részben osztotta, azokhoz - elsősorban a fellebbezésben foglaltakra tekintettel - az alábbiakat fűzi.

Mindenekelőtt rögzíti, hogy nem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, mert egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt folyó ügy mikénti befejeződése a perben eldöntendő kérdésnek - nevezetesen annak, hogy az alperesi magatartás a felperes személyiségi jogait sértette-e - nem előkérdése. Erre tekintettel nem volt ok az eljárás felfüggesztésére sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban. Egyebekben a BKKB 2017. április 4-én 10.B.XI..../2016/14. számon már ítéletet hozott, amelyet az alperes a másodfokú tárgyaláson csatolt. Az ítéletből kitűnik, hogy a BKKB mind a felperest, mind az alperest bűnösnek találta társtettesként elkövetett garázdaság büntetében, és mindkettőjüket 100 óra könnyű fizikai

munkakörben teljesítendő közérdekű munka büntetésre ítélte.

A másodfokú bíróság érdemben is egyetértett az elsőfokú bíróságnak a magánlakás és a becsület, valamint a jóhírnév sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jogok tekintetében a helytállóan felhívott jogszabályok alapján kifejtett álláspontjával és ítéleti döntésével.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a jóhírnév és becsület megsértésére alapított kereseti kérelem tekintetében, hogy a sérelmezett kifejezések véleménynyilvánításnak minősülnek, ami alapján a becsület megsértése megállapításának van helye. Erre tekintettel megalapozottan döntött a jóhírnév-sértés megállapítására vonatkozó keresetet elutasításáról, ezt a fellebbezés egyebekben nem is támadta. Helytállóan állapította meg, hogy az alperesi bejegyzések a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, sértő, mély megvetést tükröző véleménynyilvánításokat tartalmaznak, ezáltal a jogsértést megvalósult, az pedig az alperes javára nem értékelhető, hogy a sértő bejegyzések milyen széles körhöz jutottak el. Az alperes az internetre, azaz világszerte elérhető fórumra tette fel a bejegyzéseket, lehetővé téve ezzel, hogy a felperesről közölt véleménynyilvánítást széles körben megismerhessék a felhasználók.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy az alperes sérelmezett magatartása a felperes magánlakásnak minősülő ingatlanában kialakított életvitelét zavarta, akadályozta. Nem volt vitatott a perben, hogy az alperes az ingatlan bejáratí ajtaját testi sérülés okozására is alkalmas eszközzel megütötte, majd ezt követően az alperes és rokonai, valamint a felperes és élettársa között dulakodás kezdődött a lakás előtti folyosón. Bár annak ténye, hogy az alperes a felperesi ingatlanba lépett volna nem nyert bizonyítást, azonban helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a magánlakás megsértésének megállapításához nem szükséges a lakásba való tényleges behatolás, e tekintetben ugyanis a magánlakás megsértése különbözik a magánlakásértés cselekményének törvényi tényállásától.

Nem volt osztható azonban az elsőfokú ítéletnek az élet, a testi épség és az egészség megsértésére alapított kereset tekintetében kifejtett álláspontja, különösen a másodfokú eljárásban csatolt büntetőítélet tükrében. A büntetőbíróság ítéletében a büntetőeljárásban felmerült bizonyítékokat részletesen ismertette és értékelte, amelyből az tűnik ki, hogy az alperes magatartását követően csoportos dulakodás kezdődött. Ennek során a három vádlott - a felperes, a felperes élettársa és az alperes - személyén kívül három másik személy is bekapcsolódott, így nem lehetett kizárni annak a lehetőségét, hogy a felperes valamely másik jelenlévő személy behatásának következtében szenvedett sérülést. (BKKB 10.B.XI.../2016/14. számú ítélet 9. oldal negyedik bekezdése). Minderre tekintettel a másodfokú bíróság kétséget kizáróan megállapítani nem tudta, hogy a felperes sérülése kizárólag az alperes magatartására vezethető vissza, a fentiek szerint abban a felperes, illetve más személy is közrehatott. Ezért a testi épséghez fűződő személyiségi jog alperes általi megsértése iránti keresetet - annak bizonyítatlansága okán - elutasította.

Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes megbánása, illetve bocsánatkérése nincs kihatással arra, hogy az alperes az okozott személyiségi jogsértésért helytállni tartozik, annak mértékét azonban a másodfokú bíróság 100.000 forintra leszállította, mert álláspontja szerint ez az összeg alkalmas a felperes által elszenvedett nem vagyoni sérelem alperes általi kompenzálására.

Ennek során figyelemmel volt arra, hogy a sérelemdíj a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése. A korábbi szabályozás szerinti nem vagyoni kártérítéshez hasonlóan a sérelemdíjnak is az a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem hozzávetőleges kiegyensúlyozásáról olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodjon,

amely az elszenvedett sérelemért nagyjából egyenértékű, másnemű előnyt nyújt. A kompenzáció a tönkretett életlehetőségeket helyettesítő, kiegyensúlyozó, az elveszett helyett más nemű előnyt nyújtó funkciót tölt be a bírói gyakorlat szerint, mely a személyi sérelem, illetve hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozására szolgál pénzbeli szolgáltatás nyújtásával. Emellett azonban a sérelemdíj magánjogi büntetésként elrettentő, visszatartó erővel is bír az esetleges jövőbeni jogsértések tekintetében. Mindezekre is figyelemmel a másodfokú bíróság a jogsértések súlyára, jellegére tekintettel a sérelemdíjat leszállította.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, annak fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a testi épséghez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítása iránti keresetet elutasította, míg a sérelemdíj összegét 100.000 (Százezer) forintra leszállította, az elsőfokú perköltségről a pernyertesség-pervesztesség megváltozott arányára tekintettel akként rendelkezett, hogy a felek a felmerült költségeiket maguk viselik, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint az előlegezett költségekre és a pernyertességi arányra tekintettel akként rendelkezett, hogy a felek a felmerült másodfokú költségeiket maguk viselik. A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. §-ának (1) bekezdése alapján a perköltségben nem marasztalt feleket a meg nem fizetett fellebbezési illeték viselése alól mentesítette.

Budapest, 2017. május 18.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: